

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

11 tháng 10 năm 2009

Số 66

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Đức Thầy Lương Sĩ Hằng
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Kỳ này Lá Thơ Vô Vi có đăng bài Huấn Từ của Cha Trời đã giảng dạy người tu Vô Vi, vậy Bé thấy đúng hay là sai ?
- 2) Thượng Đế với con người có gì khác lạ ?
- 3) Người đời có được bao nhiêu người hiểu thấu điều này ?
- 4) Ngộ hạnh là sao ?
- 5) Chơn lý là sao ?
- 6) Nội thức là sao ?
- 7) Ổn định là sao ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 19 tháng 09 năm 1991

1) Hỏi : Kỳ này Lá Thơ Vô Vi có đăng bài Huấn Từ của Cha Trời đã giảng dạy người tu Vô Vi, vậy Bé thấy đúng hay là sai ?

Đáp : Thưa, đúng hay là sai cũng do tâm thức hành giả tự cảm thức mà thôi. Chung quy nói đi nói lại cũng chỉ có sự khuyến tu là cần thiết, sự mong muốn của bạn đạo hay của Đấng Cha Trời cũng muốn cho mọi người tu tiến và tinh tấn. Người tu Vô Vi đã tự ý thức trong thực hành, nếu không thực hành, chỉ nằm trong lý thuyết suông mà thôi, còn thực hành thì có cơ hội cân nhắc từ nhịp độ một, từ tâm lẫn thân. Ngày hôm nay Bé đã nhắc các bạn rằng, tâm thức của chúng ta là vô sinh, có cơ hội tiến tới vô cùng thì chúng ta không bao giờ bị lạc trong khuôn khổ tâm lý nội khoa của người khác, chỉ biết tự tu tự thức, tùy theo trình độ sẵn có của mỗi hành giả mà thôi. Từ hồi Bé biết tu cho đến ngày nay, chỉ có một con đường tu giải thoát và tự thức mà thôi, đường đi tiến hóa trung đạo rõ rệt, không bị bất cứ ngoại lực nào có thể xâm chiếm tâm thức của chúng ta được. Ai ai cũng trên đường đi từ đời lẫn đạo, chẳng có ai lẫn cù cả, trừ phi những người ôm lấy ngoại lai lập thành chủ thuyết thì mới bị lẫn cù vào động loạn. Ngay bây giờ, có những người đọc qua Huấn Từ của Kim Thân hay Cha Trời, cũng khởi ý chấp Cha Trời, chửi Thầy. Có ý niệm đó là trật rồi, đã xưng danh là Cha Trời thì chỉ biết thương yêu và xây dựng, chứ không bao giờ có lời mạ nhục bất cứ một ai cả. Các bạn cần đọc đi đọc lại nhiều lần thì mới hiểu nguyên ý của lời văn tận độ ra sao, còn sau khi các bạn thực hành rồi thì cảm nhận ra sao? Cho nên Bé thường khuyên mọi người nên nghe lời chơn lý để mà tu, thay vì ý lại và không tu. Có tu hay không tu đi nữa cũng tùy theo sự tiến hóa tâm linh của hành giả, nó nằm trong luật công bằng khai triển sự cảm thức của hành giả mà thôi.

Ngày 20 tháng 09 năm 1991

2) Hỏi : Thượng Đế với con người có gì khác lạ ?

Đáp : Thưa, Thượng Đế với con người luôn luôn khấn khít trong mọi trạng thái, nhưng rất tiếc con người quá động loạn biến thành lợi dụng, phung phí mà không hay. Tình yêu thương do đâu mà có? Nếu không có Thượng Đế, đấng Tạo Hóa, làm sao hình thành một bộ luật tinh vi sống động, tức là khối thần kinh sống động của một cơ hình, sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ. Nó cũng là một phép lạ trên mặt đất này, con người có thể kiến thiết và xây dựng bất cứ đề tài nào, trong ý lực và tâm tay thực chất của con người. Cho nên cơ duyên may mắn lại đến với nhơn loại, hiểu được rất nhiều việc trong quả địa cầu và ngoài quả địa cầu, từ xa xưa đã từng mong muốn càng dụng tâm hiểu được khoa học chừng nào thì càng cảm nhận được sự tinh vi của Thượng Đế và con người rất mật thiết. Cho nên Bé nói: *Con người là một khả năng trong vũ trụ*, là vậy.

Ý thiên lành không bao giờ xa tâm thức hướng thượng. Biết được nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh thì tình yêu thương lúc nào cũng tràn ngập trong tâm thức, không nở phá hoại và gieo ác ý cho bất cứ một người nào. Tình thương yêu ấy phát triển tùy theo chất lượng Từ Bi của hành giả thành tựu. Cho nên phép tu thiên rất cần thiết cho nhơn sinh, lui về thực chất của chính mình, không ý lại và bám víu, nhưng chỉ trì tâm hướng thượng cảm thức nguyên lý vô sanh, phát triển nhĩn nhục, thức hòa đồng mở rộng đường cho tâm linh tiến hóa, một hơi thở là một nguyên lý sống động của vũ trụ quang này. Càng làm Pháp Luân Thường Chuyển thì ý lực càng ngày sẽ càng dồi dào hơn. Hướng về Phật giải thoát thì càng ngộ được nguyên lý vô sanh, tâm thức càng ngày càng vững vàng hơn trong hành trình tiến hóa. Hướng về Thượng Đế thì càng cảm thức được nguyên lý trợ hành của một người cha vô cùng yêu quý, luôn luôn đồng hành với các con Ngài, vui khổ có nhau, từ quang sẽ được bộc phát càng ngày càng linh động hơn, vừa trị được tâm bệnh và giải tỏa được nghiệp thân bết loạn động, sống một đời sống êm ả thiên giác và thanh tịnh, không nghĩ chuyện bất chánh ngoại lai, bằng lòng sửa mình trong chu trình tiến hóa.

Ngày 23 tháng 09 năm 1991 3) Hỏi : Người đời có được bao nhiêu người hiểu thấu điều này ? Đáp : Thưa, hoàn cảnh của họ đã và đang cho họ hiểu dần dần, tùy theo sự kích động và phản động của tâm linh mà cảm nhận. Đạo là tự nhiên và hồn nhiên cho nên sự kích động và phản động cũng tự nhiên xảy đến cùng một lúc. Người chịu tu thiền thì cảm nhận nhanh hơn, còn người không thiền thì sẽ được thức giấc tùy duyên ngộ hạnh.	4) Hỏi : Ngộ hạnh là sao ? Đáp : Thưa, ngộ hạnh là bất gặp và giải quyết được trong nội khoa tâm lý của hành giả, cảm thông và vững tiến. Cho nên Bé thường nhắc người đời: <i>Sự hiện diện và giáo dục của Thượng Đế, ở bất cứ lúc nào cũng chiếu ban cho chúng sanh</i>, là vậy. Chúng sanh cần hướng thượng, giữ giới thanh nhẹ thì rất dễ cảm thức được tình yêu thương quý báu đó, hướng thiện là căn bản để tiến thân. Tha thứ và thương yêu là công cụ để tự cấy phúc điền trong tâm, tùy theo năng lượng Từ Bi mà cộng hưởng cùng chư Tiên chư Phật, mắt sẽ sáng, tâm sẽ được nhẹ, lý rất vững trong lúc giải bàn chơn lý.
5) Hỏi : Chơn lý là sao ? Đáp : Thưa, chơn lý là sự thật thể hiện trong tâm của hành giả, nó cũng là nước cam lồ, giải tỏa phiền ưu trong nội thức.	6) Hỏi : Nội thức là sao ? Đáp : Thưa, nội thức là tự nhiên cảm nhận được rất rành rẽ. Chỉ có thiền nhiều thì rất dễ cảm nhận được điều này, còn không thiền thì nhớ nhớ quên quên, có khi tạo thành một giấc mộng và không nắm vững, biến thể của nó là bán tín bán nghi, tức là nửa tin và nửa không, lưng chừng và khờ khạo, không hiểu rõ vị trí của chính mình, thiếu ổn định.
7) Hỏi : Ổn định là sao ? Đáp : Thưa, biết rõ mình phải làm gì trong giây phút sống còn. Cho nên tham thiền nhập định thì nó sẽ đem lại cho hành giả một việc làm đứng đắn hơn hết trong suốt cả cuộc sống làm người, bớt bơ vơ và tự thức.	

Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Sinh 4:00 sáng ngày 20/12/1923 (ngày 13 tháng 11 năm Quý Hợi)

Tạ thế 8:50 tối ngày 23/09/2009 (ngày 05 tháng 08 năm Kỷ Sửu)

Hưởng thọ 86 tuổi

Mong tất cả bạn đạo thanh tịnh hướng tâm đến Đức Thầy thân thương của chúng ta để cảm ơn tấm lòng yêu thương triu mến của Đức Thầy đã tận tâm hướng dẫn và dìu dắt chúng ta trong nhiều năm qua trên con đường đạo.

Toàn thể bạn đạo Vô Vi trên toàn thể giới thành kính phân ưu cùng bà quả phụ Lương Sĩ Hằng và tang quyến.

Chương Trình Tang Lễ

Nhà quán Magnus Poirier: 6825 Sherbrooke East, Montreal, Quebec, Canada.

Ngày 30 tháng 09 năm 2009 (ngày 12 âm lịch)

- Thời gian viếng thăm: 9 giờ sáng – 10 giờ tối (tức là 8 giờ tối ngày 30 tháng 9 năm 2009 - 9 giờ sáng ngày 1 tháng 10 năm 2009 tại Việt Nam).

Ngày 1 tháng 10 năm 2009 (ngày 13 âm lịch)

- Thời gian viếng thăm: 9 giờ sáng – 10 giờ tối (tức là 8 giờ tối ngày 1 tháng 10 năm 2009 - 9 giờ sáng ngày 2 tháng 10 năm 2009 tại Việt Nam).

Ngày 2 tháng 10 năm 2009 (ngày 14 âm lịch)

- Tang lễ : 9:00 giờ sáng – 12:00 giờ trưa (tức là 8 giờ tối - 11 giờ tối ngày 2 tháng 10 năm 2009 tại Việt Nam).

- Hỏa táng : 12 giờ 15 trưa (tức là 11 giờ 15 tối ngày 2 tháng 10 năm 2009 tại Việt Nam).

Ngày 18 tháng 10 năm 2009 (mồng 1 âm lịch)

- Rải tro tại biển Boston, Massachusetts (Mỹ Quốc) lúc 12 giờ 15 trưa (tức là 11 giờ 15 tối ngày 18 tháng 10 năm 2009 tại Việt Nam).

* **Ngày rằm**: Ngày 15 mỗi tháng âm lịch.

Các bạn có thể theo dõi chương trình tang lễ của Đức Thầy và sinh hoạt của bạn đạo tham dự trên trang mạng lưới điện tử.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Chủ Nhân Tự Giác (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Còn ông Tám xây dựng cái này, nói người ta cái này không phải, cái kia không phải ... (nghe không rõ) cái gì cũng nói được, tại vì người ta trọng ông Tám. Nhiều khi ông Tám nói sai cái câu đó người ta nói cũng là phải là tại gì thời buổi chưa ai có dạy câu sai này trong thuyết pháp câu sai cũng thành phải, có những cái....

Thầy: Bởi vì tất cả âm thanh của chú xuất phát ra là nằm ở trong cơ duyên của kim, mộc, thủy, hỏa, thổ chuyển hóa ra. Nó cũng nằm trong chân lý mà con người động không thấy mà thôi thì cái nào nó cũng phải chứ không có cái nào không phải. Có người thanh ở trong chơn lý dòm xuống đều là phải, nếu không phải là cái càn khôn vũ trụ này nó tiêu hết rồi, đâu có để cho chú tuần tự đi tới, thấy chưa! Cho nên nhiều người nói ông Tám ba phải, đúng nó như vậy, bởi vì nó hóa ở đây rồi nó tới chỗ kia, nhưng mà người có trí thấy rõ ràng tôi muốn bắt một cái cầu thang đi mau hơn để sau này tôi tới, tôi xuống đây tôi gỡ cái cục này là tôi nhảy tôi học chuyên môn trước để sau này tôi lo sửa tôi cái chỗ này, cũng được. Nhưng mà còn không, không chịu khắc phục để học chuyên môn sau này để sửa cái khối này thì phải qua cái khối này để tiến tới cái chuyên môn, cũng được, không có cái đường nào không được hết, mà trong cái càn khôn vũ trụ, bây giờ tôi hỏi chú ăn cứt hay là ăn cơm, chú trả lời thế nào?

Bạn đạo: Hai cái cơm luôn.

Thầy: Đó là chú tiến bộ, cứt cũng như cơm, cơm cũng như cứt. Bởi vì cái phân hóa chuyển hóa trong cơ duyên tiến hóa để đem lại cái luồng điện thanh và trược mà thôi, thấy không? Mà nhiều người không hiểu, không hiểu nói trời ơi sao mày hỏi tao ăn cứt, ăn cơm, đánh lộn, đó là chuyện đời, thấy chưa! Nhiều người đạo có hiểu nó hiểu rồi, ta cũng vậy hà, không có cái phân biệt gì hết, thì chúng ta ăn cái gì đây, trông tĩa mà không phân, không có bao giờ có kết quả tốt. Nhưng mà từ cái trược nó tiến cái thanh, mà chúng ta nắm được cái thanh chúng ta càng thanh hơn. Ta ăn ở thế gian này, những cái thành tựu chúng ta mới thu nhập vô trong vạn linh, đóng góp trong tiểu thiên địa này thì chúng ta phải tu để góp cái thanh cho nó tiến hóa lên, thấy chưa! Mà chúng ta không chịu, chúng ta còn dòm trở lộn lại cái trược, muốn trở lại cái trược thì tự mình ràng buộc lấy mình, rồi hỏi có tiến hóa không? Nó chậm hơn! Nó chậm hơn! Bởi vì khi mà nó nói tại sao mày hỏi tao ăn cứt, rồi nó giận, sau này nó trở lại cái đồng thú tha đó, nó phải trở lại chuyển kiếp về đó, rồi nó làm phận sự phân một thời gian, nó mới biết nó là cao quý, thấy chưa!

Bạn đạo: Bởi vì ông Tám nổi danh mười mấy năm nay vì các hành động của ông Tám, trước kia ông Tám cũng tứ đồ tường, chơi bởi quá, cờ bạc nữa, điểm đàn đủ hết, trược quá vậy. Chỗ thần thánh, đường nào khó kiếm, thanh tuốt lên thanh nữa, thì còn bây giờ ông Tám có nói hay bỏ luôn. Mà cái dẫn dắt đường tu mà nói chuyện đạo cũng khác hơn, thể xác cũng thay đổi luôn, và đủ khả năng cho tôi vượt biển. Đó, chứ bây giờ ông Tám mà không cấm giới cái nào, cũng mà trong xây dựng người ta trong cái trược nó có cái thanh, mà ông Tám nói là rất hay mà bê trễ cái thì giờ của người ta, biết nó trược, biết nó sai cũng nói phải, mà ông Tám xây dựng câu phải là người ta đi chậm hết mấy bước rồi.

Thầy: Không có chậm, bởi vì ông Tám có nói rằng phải nhưng mà phải công phu, phải mà phải công phu, đó là ông Tám dẫn nó đi rồi đó, chịu công phu. Còn nó không công phu là nó phải ráng chịu, bởi vì chú đâu có thể chun vô trong ruột người ta chú ở thường trực được, chú thấy không? Bây giờ chú cứ chỉ nè, làm gì làm nhưng mà tôi phải công phu, còn không công phu thì thôi, bởi vì mình đưa cơ hội cho họ tiến hóa. Chú tặng món quà cao quý cho họ nhưng họ không biết ơn thì họ không có thọ lãnh thì họ cũng sẽ tiến hóa theo chiều sâu và để đi lên cao thay vì ở chỗ cạn thoát đi lên luôn. Cái đó là cái quyền tự do của một cá nhân, mình không có nên ràng buộc người ta, mà chính ông Trời cũng không ràng buộc, nói để mà nghe cái đường nào tiến mau nhất. Tự lập hạnh là tiến mau hết, sửa tâm sửa tánh là tiến mau nhất, chịu hành pháp tiến mau nhất. Còn mình không chịu làm, mình lấy lý luận mình đi nói, rồi mình bày người ta tu mà mình không tu là mình bị sa đọa. Mình là thuộc về chậm tiến, mà mình chấp nhận chậm tiến thì ở nơi chậm tiến chứ đâu có ai buộc, cũng vẫn sống mà sống trong chỗ chậm tiến, thấy không? Rồi sau này ùn ùn xung quanh nó, cơ duyên

tới nó, nhiều khi người cha nói tôi tu, rồi bỏ tu. Sau này, mấy đứa con nó tìm ra cái đạo này, nó tu xung quanh nó bao vây lại, người cha mắc cỡ cũng tu, có còn thì giờ sống cũng có còn thì giờ tu. Cho nên cái chuyện đó mình không nên quan tâm, mình chỉ đưa ra cái thực tiễn của mình cho người ta biết thôi. Tôi tu như vậy, tôi được như vậy, rồi bây giờ anh muốn tu thì anh tiến, không tu thì thôi, mình không cần soi bói và móc ai, để họ hiểu thức giác được cái đó quý giá hơn. Họ ôm được cái thanh, họ tiến tới cái thanh, họ sung sướng hơn. Cũng như bây giờ chú giới thiệu người ta đi may cái sơ mi ở trong cái tiệm ông này, sơ mi ba ngàn đồng tiền công, bà này có ngàn rưỡi, chú nói cái này ngàn rưỡi rẻ hơn mà tốt hơn, nhưng mà ông kia ông nhận định cái ba ngàn này, hai cái khác nhau, thấy không? Ờ, rồi bây giờ tôi thích, tôi có quyền đi đi lại lại, tôi thích cái ba ngàn đồng thì tôi phải đóng góp trong ba ngàn đồng, tôi bận cái áo tốt. Còn tôi không thích, tôi chỉ đi mua cái ngàn rưỡi, tôi cũng bận cái áo vậy thôi, thì do cái quyền tự do, nhưng lần lần họ ý thức được cái đường kim mũi chỉ, họ mới thấy cái giá trị của cái công làm của ba ngàn rẻ hơn cái ngàn rưỡi, lúc đó họ mới thấy, thì tự họ thấy họ phải tiến tới. Rồi cái tu này cũng vậy, lần lần họ thấy. Ban đầu họ tu, rồi họ trách, họ nói ông Tám nói tu sáu tháng được mà bây giờ họ tu ba, bốn, năm, bảy, tám năm mà tôi vẫn còn sân. Nhưng mà họ quên rằng ông Tám dạy soi hồn đúng, pháp luân đúng, thiền định đúng, nhưng mà họ làm cho có chừng, họ tưởng họ hay rồi họ không cần làm, tôi làm vậy tôi cũng thấy, tôi không cần pháp luân, cái đó là cái lỗi của họ. Nếu mà họ xét lại thì cái lỗi của họ không có đối thừa ông Tám được, bởi vì ông Tám tự tu tự tiến và ông Tám là học trò của nhân loại, của tất cả mọi người đã và đang học ở nơi các giới, chứ ông Tám không nói tao đây là thầy mày, không có vụ đó. Ông Tám học trò đang lượm lặt thành tích tốt của mọi người để tiến hóa thôi, chứ ông Tám không nói là tao dạy mày, buộc mày phải như vậy, không, ở trong cán cân quân bình của trời đất không buộc ai được, mà mọi người đã tự buộc là cái tiểu thiên địa này, thượng trung hạ kích động và phản động buộc họ phải tiến hóa, mình còn buộc một cái nữa làm khổ cho người ta. Cái khổ của mình không muốn, không nên đặt cái khổ cho người khác. Mình biết cái đó là hay mà đưa vô nó thấy khổ, nó cảm thấy khổ, tôi bức bối, cái đó không tốt. Mà để nó rờ tay nó lượm lấy và nó tự sửa lấy, đó là tốt, để họ thức giác hay hơn. Mình chỉ nhắc nhở thôi, nay một chút, mai một chút, được cơ duyên nào mình nói cơ duyên đó, không được là thôi, không có trách ai và không khi ai.

Bạn đạo: Một người sinh ra chịu nhiều quá ông Tám há, chỉ tu thiền, cầu mong cho mà xuất vía, xuất hồn, có nhiều đó. Tất nhiên nó phải tạo ra lập cái hạnh tốt và nó biết cái bi trí dũng và còn phải biết đại học, tiểu học, thượng trung hạ, đủ cả năm huyền bí Phật pháp, tôi cũng biết cả năm, học hoài học quý cũng làm không được...(nghe không rõ).

Thầy: Bởi vì mình là cái huyền cơ của tạo hóa, nó cũng là cái căn khôn vũ trụ nhỏ. Ở trong nó có tất cả, ở ngoài có cái gì ở trong có cái đó, mà mình chưa chịu khám phá ra thì bây giờ mình khám phá tới mình phải học, mình phải tiến hóa, mình phải tìm hiểu, mình phải tiến tới hiểu hết mới kêu bằng đại giác, toàn năng. Bây giờ tại sao nhiều người ta học, ta tu xuất hồn, xuất hồn là cái gì? Tôi đi tầm đạo nhẹ hơn thay vì ôm xác, chứ không phải xuất hồn là thành Phật đâu. Tôi đi tầm đạo nhẹ hơn là ôm xác, tôi ra ngoài tôi mới trở lại giúp được cái căn nhà tôi, tôi có tới chỗ này, chỗ kia chơi tìm hiểu, tôi mới về tôi sửa cái bên trong này. Còn chú cứ ở trong cái nhà sinh nhỏ lớn, chỉ ở bao nhiêu đó thì chú cứ sắm mấy cái ghế này, chú đâu biết đánh vệc ni cho nó lảng, cái này đâu phải, sửa cho nó tốt hơn, mà do cái ảnh hưởng bên ngoài. Cho nên xuất ra ở bên trên mình lấy được cái thanh cao mình trở về xây dựng cái thanh cao của nội tạng là lúc đó mình mới biến cái tiểu thiên địa này thành cái xá lợi quốc có trật tự, có ngôi vị, có từ bi bác ái, có tiến dũng rõ ràng. Đó, nó phải lần lần nó đi tới chứ.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 31/07/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Ngày 6 tháng 10 năm 2009

Kính Gửi Quý Bạn Đạo,

Sự ra đi của Thầy là một sự mất mát lớn cho cộng đồng Vô Vi nói riêng và cho thế giới nói chung. Vậy những bạn đạo nào biết về cố sự ra đi của Thầy, từ đầu cho đến cuối, nên bày tỏ rõ ràng qua bài viết trên email hoặc dùng các phương tiện khác .v.v... Vì đây có thể nói là sự biến cố bất thường, mà bạn đạo ai cũng muốn biết sự thật và đây cũng có thể là Thông điệp cuối cùng, Thầy cho chúng ta biết những gì sẽ xảy ra sắp tới.

Hãy nói lên sự thật như Thầy thường dạy, và đừng bóp méo sự thật như Thầy thường răn.

Lịch sử Vô Vi sẽ nhớ ơn và ghi nhớ.

Kính Thưa,
Nguyễn Văn Long

Vườn Thơ Bạn Đạo

THẦY VỀ CÔI PHẬT

Mùa Thu Kỷ Sửu mờ côi Thầy
Bạn đạo Năm Châu tổ chức hay
Tang lễ đơn sơ đầy ý nghĩa
Hương tâm thanh tịnh kính dâng Thầy

Không biết Đức Thầy ngự ở đâu
Tâm con thương nhớ gọi lòng sầu
Thầy về côi Phật hăng thanh nhẹ
Thầy khỏe chúng con còn khổ đau
Sinh tử vô thường sao tránh khỏi
Thương Thầy thực hiện pháp Thầy trao
Vô Vi Pháp Lý về nguồn cội
Gặp lại Đức Thầy vui biết bao

NMADĐP Vạn Vật Thái Bình

Cà Mau, 30-09-2009
Út Hoa kính bái

ĐOÀN KẾT

Thầy ta một kiếp phương tha,
Hôm nay thầy đã quy nhà tận trên.
Vô vi Phật pháp dựng nền
Năm châu bạn đạo vững bền tiến lên.
Nhớ lời thầy dạy không quên
Băng ghi sách đó không quên tình này.

Bao năm hành pháp có thầy
Hôm nay chỉ biết thiên hành thậm thâm.
Cùng nhau đoàn kết thiện lành,
Trả ơn thầy đó tạo đàn con ngoan.
Mong sao đặng đạt phúc thanh,
Đi trong điển giới thầy ta đợi chờ.
Thầy ta sẽ đón tận bờ
Chúc cho tất cả phát cờ đạt sang.

Cà Mau, 05-10-09
Văn Phong

TIỀN ĐƯA THẦY

Không tiền Đức Thầy cũng thượng Thiên
Cớ chi tâm trí phải ưu phiền
Thương Thầy tình tấn lo hành Pháp
Mới xứng môn đồ Phật Vĩ Kiên
Thầy vẫn bên ta trong ý niệm
Khai tâm đoạn dứt nghiệp trần duyên
Gìn lòng chung thủy Vô Vi Pháp
Đôi dạ thay tình dạ chẳng yên.

Dĩ An, 29-9-2009
Nguyễn Hiền

PHẬT SỐNG VĨ KIÊN

Vĩ Kiên phật sống thầy ta
Năm châu truyền pháp thiền hành phương xa.
Đi qua một cõi ta bà
Vô vi phật pháp độ ta gian trần.
Hôm nay ngọc thể tan dần
Điêu kia tòa phách hòa vào không gian.
Pháp thiền tận độ thể gian
Ngàn năm muôn thuở không xa duyên lành.
Mọi nơi bạn đạo phát hành
Đồng chung một hướng hoàn thành chân tâm.
Huyền vi khoa học thậm thâm
Quy về cực lạc nội tâm thiện lành.
Triển khai phật pháp thiền hành,
A Di Đà phật niệm dần thanh quang.

Nam mô A Di Đà phật.

Cà Mau, 06-10-09
Văn Phong

THẦY ĐÃ XA

Thầy đã đi rồi xa... cách xa
Đề lại tác lòng nỗi xót xa
Xác thân tứ đại hoá khắp chốn
Điêu hồn mãi trụ cõi Vô Vi.

Nhị Bình, 09:30' – 06/10/2009
Thành Tiến.

ĐỨC THẦY GÁNH NGHIỆP BẠN ĐẠO

Tại sao Thầy chết như người đời
Không chọn nghiêm trang xuất thánh thời
Chịu đựng cô đơn trong tĩnh lặng
Đại thi sàng lọc ai còn rơi
Còn rơi vì mãi ôm chân bụi
Thích dụ mê chiều vui cảnh đời
Quên mất trần gian là cõi tạm
Phước duyên nhân hạ mãi vui chơi
Đức Thầy gánh nghiệp chúng ta đó
Không báo quy nguyên không sám lời
Chịu đựng nhục thân vì bạn đạo
Khôn ngoan giữ pháp chớ buông lời
Tự tu tự tiến Vô Vi pháp
Thầy chọn thể thường các bạn ơi !
Ai ở ai đi tùy nhận thức
Cơ huyền ai giữ ai còn đời

Cà Mau 5/10/2009
Phúc Tâm

TRANH TA

Buồn thay ta lại buồn thay
Ngoài trời bão táp buồn ngay người đời.
Buồn sao nghe thấy sự đời
Thầy nay quy cõi, quên lời khi xưa.
Mang chi dù lấm che mưa
Nghe theo ngoại đạo buông xa đạo nhà.
Mở lời lại nói chánh tà,
Hãy mau thức tỉnh hiểu thâm tranh ta.
Đạo ngoài đạo ngoại tầm ra
Thần thông biến hóa nghiệp đa tạo hình.
Tự tu, tự tiến, tự minh,
Tự suy, tự nghĩ, tự tin ở đời.
Đạo ngoài truyền bá khắp nơi,
Ta mê huyền ảo khó rời ngục thân.
Thiền xưa có sẵn luyện thâm,
Đạo thâm tự tại chốn thanh mà về.

Cà Mau, 04-10-09
Văn Phong

KẾ THỪA PHÁP LÝ VÔ VI

Vô Vi Pháp lý Tổ khai truyền
Hội trưởng mười người kế Vĩ Kiên
Hy sinh phục vụ vì nhân loại
Cứu khổ ban vui khắp các miền
Dừng chí từ bi vô quái ngại
Đồng tâm xây dựng Pháp Tu Thiền
Theo gương hạnh đức người truyền pháp
Tận lực đưa người đến cảnh Tiên.

*Thiền-Đường Hội Tụ Tâm Linh
Dĩ-An, 29-9-2009
Nguyễn Hiền*

ĐỨC THẦY HOÀN NGUYÊN

Các bạn nhìn xác Thầy
Qua hình ảnh chụp được
Mắt bên phải nhắm nghiền
Mắt bên trái hé mở
Chứng tỏ người đã thuần
Dương đặc quả từ lâu
Mong các bạn giữ vững
Lòng tin phá đi sự nghi
Ngờ và đừng đánh mất niềm
Quang bấy lâu đã gây dựng
Qua công phu pháp lý

“bên C.Đ C M tin đồ bỏ xác mắt trái mở điều đặc
qua”

*Cà Mau 6/10/2009
Phúc Tâm*

THẦY VẪN KHÔNG XA

Thầy xa nhưng lại chẳng hề xa
Vẫn bước cùng ta cõi ta bà
Vẫn tận độ người cùng khắp chốn
Điêu quang ban chiếu từ Đại La.

*Phú Nhuận, 09:40' – 06/10/09
Thiền Tâm*

BÀI HỌC

Bài học mỗi người, mỗi khác nhau.
Do còn thiếu sót, vương chỗ nào.
Kích động đến hoài, nơi vương mắc
Học đi học lại, khiến lao xao.
Tâm tâm tương ứng, trực hút trực.
Thanh thanh tương hợp, điển thanh giàu
Bài học vượt qua, nhờ tinh tấn
Giải bài hoà nhẫn, điểm đạo cao.

*Củ Chi, 6 / 10 / 2009
Bá Tùng*

GIẬN

Người tu giận khác người đời thường,
Thương yêu tha thứ, giận thành thương.
Lúc trước tánh mình cũng đâu khác,
Nhờ ngộ pháp tu, trở nhún nhường.
Khiêm tốn thật thà, hoà đồng bạn.
Lỗi tại nơi tôi, tánh hiền lương.
Dù ai có giận, liền hóa giải,
Chuyện giận thành thương, thẳng một đường.

*Củ Chi, 19-09-2009
BáTùng*

NHÌN ẢNH NHỚ THẦY

(Ảnh do Viễn Tiền gửi qua email)

Nhìn Thầy trong ảnh lệ chợt rơi
Dấu mặt Thầy tươi nở nụ cười
Bóng dáng Thầy nay dù cách biệt
Điêu Thầy vẫn bao phủ nơi nơi
Xác Thầy đã trả về cho đất
Linh Điêu Thầy giờ ngự cõi Trời
Dấu biết Chơn Linh Thầy bất diệt
Thương Thầy mắt lệ lại đầy vơi.

*Phú Nhuận, 03-10-2009
Thiền Tâm*

KHEN CHÊ

Ông Trời Ông Phật chẳng khen chê
Trần thể tánh phạm ai được về
Chẳng biết cội nguồn nên bỏ phé
Thơ thi Bến Giác gọi hồi quê
Học thời sáng suốt nơi trần thế
Tiến hóa Hồn Linh thoát trở về
Học đạo năng hành khai bản thể
Nhứt thời tu luyện nguyện xin thề.

Sài-Gòn, 1-10-2009
Minh Vô Vi

THƯỢNG KIẾNG VÔ VI

Thân tặng Châu thị Kim

Thượng kiếng Vô Vi để sửa lòng
Gìn tâm thanh tịnh trở về không
Siêng năng lạy kiếng thân tâm khỏe
Nhâm đốc tương giao Đạo quán thông
Phá chấp tâm hòa cùng mọi giới
Từ bi lập hạnh đứng đầu công
Dùng tiền ấn tống kinh Thầy Tổ
Phổ độ quần sanh sống đại đồng.

Dĩ An, 29-9-2009
Nguyễn Hiền

TẠP NIỆM

Nhà ai trống trải, khách vắng đông?
Sáu ông bảo vệ quyết canh phòng.
Ngăn khách không mời, bắt chột đến,
Phòng khi nội biến, ngoại nhập trong.
Vì khách quen theo lối mòn cũ,
Vô ra thoải mái, rối tơ lòng.
Nhà sạch tĩnh yên không khách tạp,
Canh gác dưỡng tròn Chủ nhơn ông.

Củ Chi, 16-09-2009
Ba Tùng

RẢI TRO TIỀN THẦY

Buổi họp cuối cùng ở kiếp này
Tiễn biệt Đức Thầy vượt tầng mây
Hư không xuyên mãi vô cùng đợi
Trần thể như Thầy chưa được ai ?
Khắc khoải mong chờ Thầy trở lại
Hiệp thân tứ đại chuyển dần xoay
Vô Vi tự độ, ai cần độ ?
Di chúc y theo vượt sóng dày

Cà Mau 30/9/2009
Phúc Tâm

TỰ HÀNH KHAI

Mình tâm kiến tánh tự hành khai
Không mở bộ đầu khó đổi thay
Khẩu thuyết bất hành thêm tui hổ
Khai tâm mở trí thiệt Như Lai
Ai năng khổ luyện Phật Trời chứng
Luyện khí miệt mài tạo Thánh Thai
Bản thể khai thông nhờ khứ trước
Hòa cùng Thanh Điện thoát Trần ai.

Sài-Gòn, 1-10-2009
Minh Vô Vi

THIỆN ĐƯỜNG NƠI TÂM

Thiên Đường Thầy ngự ở chơn tâm
Đường lối ân tu giúp tái tâm
Hội nhập cảnh đời sinh ý thức
Tu thanh nhờ học “Điếc Đui Tâm”
Tâm chuyên Niệm Phật xiềng Ma tánh
Linh cảm thăng hoa kết Thiên mầm
Dĩ vãng hiện tiền ai cũng khổ
An bình chí có bởi Từ Tâm.

HCM, 04-10-2009
Phan Văn Bửu

BUỔI TIỀN THẦY

1. Sân bay buổi tiễn đưa Thầy
Chúng con tề tựu tiễn Thầy nhớ mong
Thầy về như nước dòng sông
Thầy đi như Biển vào lòng Đại Dương
2. Thầy mang theo những kính thương
Chúng con xin gọi lên đường bay cao
Không gian tình thấm đật dào
Thầy trò vương vấn biết sao cạm lời.
3. Chúng con là những kiếp đời
Thầy trao Thiên Pháp cứu đời long đong
Nếu không tu sửa! Không xong!
Nếu không biết quý tâm lòng Thầy ban...
4. Tập Thiền để đăng Thiên Đàng
Tập Thiền để nhập Niết Bàn trần gian
Biển đời biển khổ miền man
Nếu không nhờ Pháp chứa chan an lành.
5. Lòng vòng đời kiếp chúng sanh
Quanh đi quẩn lại giựt giành trần gian
Thầy dìu trẻ bước Thiên Đàng
Bên đời nghiệt ngã khúc hoan ca Thầy.
6. Sum vầy mấy chốc Thầy bay
Thầy về nơi ấy nơi này nhớ mong
Thầy về để lại mặt nồng
Sang năm Thầy có về sông quê nhà?
7. Thầy khuyên nhủ nhục tối đa
Mới là kết quả! Mới là tu sinh!
Mỗi người mỗi cuộc hành trình
Có tu có hưởng triết minh đạo đời.
8. Chưa tu chưa thấm biển đời
Chưa tu chưa quý từng lời Thầy ban
Chưa tu buồn trách thế gian
Chính Thầy tìm được Niết Bàn từ đây.
9. Theo Thầy học hỏi sum vầy
Âm dương hồn vía học bài thăng hoa
Theo Thầy tình nghĩa thiết tha
Yêu đời hành đạo mặn mà ngày đêm.
10. Thầy đi để lại êm đềm
Nhớ Thầy tôn kính ngày đêm tu trì
Kiếp đời xin trọn Vô Vi
Thương Thầy con quyết đường đi Quê Trời.

HBP. 30-03-2009

Từ Hùng

VĂN PHỔ ĐỘ

Thầy đã đi nhưng lời dạy vẫn âm vang
Trao "Pháp Báu" khuôn Ngọc và lời Vàng
Mong cứu dân thoát sông mê và bể khổ
Tuy bỏ xác đường như văn phổ độ
Cho đàn con khờ dại mất linh căn
Bao năm tháng Thầy đã phải nhọc nhằn
Gieo vào lòng tình thương yêu bất diệt
"Phật Tán" ơi ! Con yêu Ngài tha thiết
Nguyện từ đây không hướng ngoại, lo tu
Giải ác ôn, ngạo mạn, trí đui mù
Mong thế mãi Hồn vượt qua bờ Giác
Không lo sợ phải đổi đầu Thiên cơ.

Bình-Tân, 8-10-2009

Chơn Minh Nghĩa kính bái

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 28 tháng 02 năm 1971

Pháp lý diễn thông thân hóa tịnh
Vận luân chuyển pháp trí tâm minh
Khai thông nội tạng phân thanh trước
Tự giác chơn hành diễn kết tinh.

Phân thân xuống thế kết hình
Vui chơi đi đứng tạo tình sắc duyên
Điển tâm bị kẹt gây phiền
Hung hăng gỡ gạc món tiền thế gian
Lập đi lập lại vui bàn
Tranh nhau cướp giật khó an thế tình
Ai ai cũng tưởng mình xinh
Đâu dè mình cũng yêu tình cõi trần
Tranh nhau đụng độ nhiều lần
Khổ đau tự giác mới cần tiến tu
Đập tan quá khứ đui mù
Buông xuôi tham hận thoát tù thế gian
Tu theo pháp lý lập đàn
Khai thông thanh trước điển quang hợp hòa
Sống chung Tiên Phật một nhà
Điển tâm cởi mở phân hòa nội tâm
Phật Tiên thuyết lý thì thâm
Văn minh tốt độ tiến tâm văn minh
Đến nơi quên chuyện thế tình
Thảnh thơi mình định chuyển hình nơi nơi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thầy Đi

Thầy đi để lại pháp tràng
Tâm con tu tiến bậc bàn tiến lên
Bên trong thanh tịnh tạo nên
Quy y Phật Pháp giữ bền bỉ tu
Sớm thầy cũng đã dự trừ
Giúp con tiến hóa giải ngu cỗi trần
Bình tâm tự xét tự phân
Tầng cao tầng thấp mỗi tầng cảm giao
Tình đời đen bạc đổi trao
Quán thông thiên địa bước vào càn khôn
Càng tu rõ lý sanh tồn
Hồn không mất mát suy tôn luật trời
Trí tâm tiến hóa hợp thời
Về nơi bến giác đời đời yên vui
Tự mình thức giấc rèn trui
Sống trong thanh tịnh an vui đời đời

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cocoa, Florida ngày 09 tháng 10 năm 1994

Thầy Trò Cùng Đi

Đi hoài trong trận dự thi
Cần khôn không khó tự phi tự vào
Chẳng còn loạn động ước ao
Cùng đi mới thấy nơi nào đạt an
Cùng đi cùng thức cùng bàn
Quy về một mối đàng hoàng hơn xưa
Tự mình sáng suốt khai vờ
Đường đi rộng mở lại ưa luật trời
Cảm thương quý mến nơi nơi
Tình thương sống động thanh thoi vui hòa
Chúng ta tiến hóa thật thà
Thầy trò cùng học cùng qua cảnh đời
Vui say ý đạo không lời
Bình tâm học hỏi hợp thời tiến thân
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Thầy trò cùng học cùng ăn khí trời.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Phi trường Orlando, ngày 13 tháng 10 năm 1994

Đường Đi Thật

Thực hành một pháp chẳng ôm hai
Phát triển tâm linh tự tiến hoài
Dứt khoát tình đời tâm đạt thức
Chiều sâu tâm đạo rõ thanh đài

Đường đi nghìn dặm chẳng sai
Thực hành chất phác tiến hoài không ngưng
Cần khôn vũ trụ tiến từng
Vô cùng thông suốt từng bừng cảm thông
Trong vòng định luật hóa công
Dựng xây xây dựng một lòng tự tu
Xuất hồn tiến hóa ngao du
Tình trời cao đẹp tự tu hoài hoài
Khí thanh trời độ chẳng sai
Dầy công tu luyện hai vai nhẹ nhàng
Cùng chung huynh đệ bạc bàn
Hồn tu hồn tiến hồn an đời đời
Dù cho thể xác xa rời
Trí tâm vẫn tiến vẫn vui lòng sâu
Cần khôn vũ trụ cơ cầu
Thực hành chánh pháp tạo tàu về quê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Dở hay cũng tại lòng mê còn trần
Tự mình thanh tịnh xét phân
Nghĩa ân đời đạo ân cần dựng xây.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

Cocoa, Florida ngày 03 tháng 11 năm 1995